

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

Ἐπὶ τῇ Μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τῆς Ἁγίας Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς Ἀχαρνῶν, 14-15.1.2016 ἐκ. ἡμ.

Ἱερὰ Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁσίου Ἱερώνυμου τοῦ ἐν Ἀχαρναῖς τῆς Πάρνηθος

«Θεῶ παρασκευάσας σεαυτὸν τοῖς ἱεροῖς τρόποις,
Φερόνυμος Πάτερ καὶ δισσωῶς ὤφθης»

Τὴν 15ῃ Ἰανουαρίου 1943 ἐκ. ἡμ.,
ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποία ἡ Ἐκ-
κλησία μας ἐορτάζει τοὺς Ὁσίους
Παῦλο τὸν Θηβαῖο καὶ Ἰωάννη τὸν
Καλυβίτη, μία ἄλλη μεγάλη ὀσι-
ακὴ μορφή ἦλθε νὰ κοσμήσῃ τὸν
πολύφωτον Οὐρανὸν τῆς Ἐκκλησί-
ας: ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἱερώνυ-
μος, ὁ ἐν Ἀχαρναῖς τῆς Πάρνηθος.

Καταγόμενος ἐκ Κρήτης ὁ Ὁσιος
Ἱερώνυμος, ἀφοῦ διήνυσε ἀσκη-
τικὸν βίον στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ
Ὁσίου Παύλου καὶ στὴν ἔρημο τῆς
Ἁγίας Τριάδος στὸ Ἅγιον Ὅρος, ἦλθε κατὰ θεῖαν νεῦσιν στὴν
Ἀθήνα, καὶ μετ' ὀλίγον ἤξιώθη νὰ γίνῃ Κτήτωρ τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς τῆς Ἐνδόξου Ὀσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς,
στοὺς πρόποδες τῆς Πάρνηθος, στὶς Ἀχαρνὲς Ἀττικῆς.

* * *

Μὲ τὴν Χάρι τοῦ Κυρίου μας, τὸ βράδυ τῆς Τετάρτης πρὸς

Πέμπτη, 14-15.1.2016 ἐκ. ἡμ., ἐτε-
λέσθη πλήρης ἱερὰ Ἀγρυπνία
(7.30' μ.μ. καὶ ἔξῃς), ἐπὶ τῇ Μνή-
μῃ Αὐτοῦ, τῆς ὁποίας προΐστα-
το ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπο-
λίτης μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ.
Κυπριανός. Συμμετεῖχαν οἱ Αἰ-
δεσιμώτατοι Πρεσβύτεροι π. Δω-
ρόθεος Ξυναριανός, Ἐφημέριος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, π. Κων-
σταντῖνος Τερζάκης καὶ π. Κωνσταντῖνος Σωτηριάδης, ὡς καὶ
οἱ Ἅγιοκυπριανῖται Πατέρες Ἱεροδιάκονος Γαβριὴλ καὶ Ὑπο-
διάκονος Γέρων Ἀντώνιος.

Ἐψάλη γιὰ πρώτη φορὰ ἡ πλήρης Ἀσματικὴ Ἀκολουθία τοῦ
Ὁσίου, τὴν ὁποία ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμέναρχης μας συνέτα-
ξε κατὰ τὸ θέρος τοῦ 2015.

Στὸ κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ἡ ξυλόγλυπτος λάρναξ τῶν τι-
μιῶν Λειψάνων καὶ ἡ ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου τοῦ
Νέου, οἱ ὁποῖες εἶχαν ἐτοιμασθῆ εἰδικὰ γιὰ τὴν περίπτωσι
αὐτή, μὲ τὴν συλλογικὴ ἐργασία Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς
τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης καὶ Μελῶν τοῦ «Ἐργαστη-
ρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας», ἐσκόρπιζαν στοὺς
πάντας τὴν εὐωδιάσουζα χάρι τοῦ ἐορταζομένου Ὁσίου καὶ
Ὁμολογητοῦ Κτήτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

* * *

Μετὰ τὴν Μεγάλῃ Δοξολογίᾳ καὶ πρὸ τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας
Λειτουργίας, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας καὶ Πνευματικὸς
Πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος ἐτέλεσε τὴν *Κουρὰν εἰς Ρασοφόρον*
Μοναχὴν τῆς Δοκίμου Ἀδελφῆς Μαργαρίτας (ἐκ Βουλγαρίας), ἡ

ὁποία ἐκλήθη Ἱερωνύμη Μο-
ναχή, λαβοῦσα τὸ ὄνομα καὶ
τὴν ἰδιαίτερη προστασία τοῦ
Ἁγίου Κτήτορος.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητρο-
πολίτης μας στὴν Ὁμιλία
του, ἀναφέρθηκε στὸν τιμώ-
μενο Ἅγιο, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν
ἀπώλεια τῆς ὁράσεώς του

εἶχε ἀνοικτούς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς του, ὡς προικισμένος μὲ τὸ χάρισμα τῆς διοράσεως, καὶ ἀνεδείχθη ὑπὸ τῆς θείας Χάριτος ὡς θαυματουργὸς ὁδηγὸς καὶ παρηγορητὴς τῶν Μοναζουσῶν καὶ τῶν πιστῶν, ὡς καὶ στερρὸς Ὁμολογητὴς τῆς Παραδοθείσης Πίστεως καὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

Ὡμίλησε ἐπίσης, γιὰ τὸ νόημα τῆς Μοναχικῆς ἀφιερώσεως, διὰ τῆς ὁποίας ὁ Μοναχὸς βιώνει μὲ ἰδιαίτερο τρόπο τὴν μετάνοια καὶ τὴν κάθαρσι τῆς καρδιᾶς, γιὰ νὰ ἀξιωθῇ μιᾶς αἰωνίου καὶ ἀκαταλύτου ἐνώσεως μὲ τὸν Νυμφίον τῶν ψυχῶν μας.

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας, ἡ Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἰουστίνα καὶ ἡ ὑπ' Αὐτὴν Ἀδελφότης ἐδεξιώθησαν τοὺς πιστοὺς στὸ Μεγάλον Ἀρχονταρῆκι τῆς Μονῆς, ὅπου ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμένας μας, ἀφοῦ εὐχήθηκε πάλι τὴν νεόκουρη Ἀδελφὴ Ἱερωνύμη, ἀναφέρθηκε στὴν πρόσφατη Ποιμαντικὴ τοῦ Ἐπίσκεψι στὴν χιονοστολισμένη Σουηδία, ἀπὸ τὴν ὁποία εἶχε ἐπιστρέψει μόλις τὴν προηγούμενη ἡμέρα: ὁ ἀγρὸς τῆς Ἱεραποστολῆς μας στὴν Ἱερὰ Ἐπισκοπὴ Στοκχόλμης ἤδη προσφέρει θαυμαστὰ ἄνθη Πίστεως καὶ Ἀγάπης στὴν πνευματικὴ ἔρημο τῆς Σουηδίας, καὶ ὑπόσχεται καὶ ἄλλα πολλὰ...

Συναξάριον **ἐκ τῆς Ἀσματικῆς Ἀκολουθίας** **τοῦ Ὁσίου Ἱερωνύμου**

Ὁ ἐν Ὁσίοις νέος οὗτος Πατήρ ἦν ἐκ τῆς εὐάνδρου Κρήτης, υἱὸς τῶν εὐσεβῶν Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης Γεραντωνάκη, γεννηθεὶς ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ ἐξηκοστῶ ἐβδόμῳ (1867Ϝ), ἐν τῷ χωρίῳ Βλάτος τῆς Ἐπαρχίας Κισάμου τοῦ Νομοῦ Χανίων, μέλος ὢν εὐλογημένης καὶ πολυτέκνου οἰκογενείας, ἔχων ἀδελφοὺς τέσσαρας καὶ ἀδελφὴν μίαν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας διεκρίνετο διὰ τὴν βαθεῖαν εὐσέβειαν καὶ τὴν ἐν Χριστῷ εὐγένειαν, τὴν σοβαρότητα, τὸ ὀλιγόλογον, τὸ ἀσκητικόν, τὸ προσευχητικόν, τὴν ταπείνωσιν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐγκάρδιον πίστιν.

Ἐλαβε τὴν ἐγκόκλιον μόρφωσιν ἐν τῇ περιωνύμῳ Ἱερᾷ Μονῇ Χρυσοπληγῆς εἰς τὰ Χανιά, ἔνθα καὶ συνεδέθη διὰ φιλίας ἐν Χριστῷ μετὰ τοῦ συντοπίτου αὐτοῦ καὶ μετέπειτα Ἀγιορείτου Πνευματικοῦ Ματθαίου Λαυρεώτου καὶ Σιμωνοπετρίτου, εἶτα δὲ Ἐπισκόπου Βρεσθένης († 1950).

Ἐν ἔτει 1891Ϝ, εἰσελθὼν καὶ ἀφιερωθείς εἰς τὴν παλαίφατον Ἀγιορειτικὴν Ἱερὰν Μονὴν τοῦ Ὁσίου Παύλου Ξηροποταμινοῦ (Η΄ αἰ.) καὶ διανύσας βίον θεάρεστον, μετὰ διετίαν ἐκάρη Μοναχός, λαβὼν τὸ ὄνομα Ἱερώνυμος καὶ συνέχισε τὴν οὐρανοδόμον πορείαν αὐτοῦ, ἔμπλεως θείου ἔρωτος, ἀξιωθείς μάλιστα καὶ ἐξαιρετικῆς Θεοτοκοφανείας.

Μετὰ τὴν θεία νεύσει Χειροτονίαν αὐτοῦ εἰς Ἱερομόναχον, ἀξήσας τοὺς ἐν Χριστῷ καὶ διὰ Χριστὸν κόπους τῆς ἀσκήσεως, καταφλεγόμενος δὲ ὑπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Οὐρανίου Νυμφίου, ἠνοιχθῆ εἰς τὴν Ἐρημον τοῦ Ἁγίου Ὁρους, μόνος μόνῳ τῷ Θεῷ διαιτῶμενος, ὡς Ἄγγελος δοξάζων καὶ εὐχαριστῶν νυχθημερὸν τὸν ἐν Ἁγίοις ἀναπαυόμενον παντελεήμονα Θεόν.

Σοβαρά τις πάθησις τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἐπιφέρουσα σταδιακὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ὑπεχρέωσε τὸν Ὁσιώτατον Γέροντα, ὅπως ἐξέλθῃ ἐν ἔτει 1921Ϝ τοῦ Ἁγίω-

νόμου Ὁρους, πρὸς ἀναζήτησιν θεραπείας εἰς τὰς Ἀθήνας, ἔνθα οἰκονομία Θεοῦ παρέμεινεν ἕως τῆς ὀσιακῆς ἐκδημίας αὐτοῦ πρὸς Κόριον, μετὰ δύο δεκαετίας πού, διαλάμψας ὡς Ὁμολογητῆς τῆς Πίστεως καὶ διωχθεὶς ποικιλοτρόπως, ὡς ἀντιταχθεὶς στερρῶς εἰς τὴν ἐκ Δουσμῶν Ἡμερολογιακῆν Καινοτομίαν ἐν ἔτει 1924ῳ, ἅμα δὲ ἀναδειχθεὶς εἰς Μέγαν Διδάσκαλον τῆς ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι Ἐκκλησιαστικῆς Ζωῆς, Προορατικὸν καὶ Σημειοφόρον Πνευματικὸν Ὁδηγὸν τῶν Ζηλωτῶν τῆς Πατρῶας Εὐσεβείας, Λαϊκῶν, Κληρικῶν τε καὶ Μοναχῶν.

Θαυμαστῶ τῷ τρόπῳ, νεύσει θεία, παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὀράσεως αὐτοῦ, ὁ ἐν Ὁσίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰερώνυμος ἠξιώθη, ὅπως ἰδρῶσῃ τὴν παρὰ τὰς Ἀχαρνὰς τῆς Ἀττικῆς, εἰς τὰς ὕπωρειάς τῆς Πάρνηθος, ἐν ἔτει 1927ῳ καὶ ἐξῆς, τὸ ἱερὸν Σεμνεῖον τῆς Ἀγίας Ἐνδόξου Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, πόλον ἔλξεως εὐλαβῶν Μοναζουσῶν, ταυτοχρόνως δὲ νὰ καλλιεργήσῃ ἔτι καὶ ἔτι τὸ ποιητικὸν ἅμα τε καὶ διδακτικὸν χάρισμα αὐτοῦ, ὡς φύσις εὐδαίσθητος καὶ ποιητικῆ, καταλιπὼν ἀναριθμήτους σελίδας ἐμμέτρου ποιητικοῦ λόγου.

Ἐν ἔτει 1943ῳ, μηνὶ Ἰανουαρίῳ, τῇ ιε', παρέδωκε τὴν ὀσιακὴν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος, Ὃν ἠγάπησεν ἐκ νεότητος αὐτοῦ καὶ διηκόνησεν εὐόρκως, καταναγαζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀκτίστου Φωτὸς καὶ διαβιῶν συμφώνως τῇ Ἀθωνικῇ Ἠσυχαστικῇ Παραδόσει.

Τὸ χαριτόβρυτον αὐτοῦ Σκῆνος ἐτάφη ἐν τῇ Ἱερᾷ αὐτοῦ Μονῇ τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς παρὰ τὰς Ἀχαρνὰς, ἔνθα καὶ ἡ Σύναξις αὐτοῦ ἐπιτελεῖται, τὰ δὲ θαυματόβρυτα Λείψανα αὐτοῦ, ἀνακομισθέντα ἐν ἔτει 2000ῳ, εὐλογίαν καὶ εὐωδίαν ἀποπνέουσι πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

†

Ταῖς Αὐτοῦ

ἀγλαῖς πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν!